

ELOGIUM IN MARTYROLOGIO ROMANO

In Austria die 20 Aprilis primo loco legitur:

Sancti Conrãdi a Parzham Confessõris, cujus dies natãlis sequenti die recensetur.

Die 21 Aprilis

in Germania 1 loco, in Austria vero 2 loco:

Vetœttingæ, in Bavãria, sancti Conrãdi a Parzham, Confessõris, ex Ordine Minõrum Capuccinõrum, jugi oratiõne et caritatẽ in prõximum insignis; quem miraculis clarum Pius Papa undécimus Sanctõrum nũmero adscripsit. (In Austria additur: Ipsius tamen festum pridie hujus diẽi recõlitur.)

APPROBATIO

Concordat cum originali approbato.

Ratisbonæ, die 15 Aprilis 1940

v. n.

DR. DOEBERL

Ratisbonæ, sumptibus et typis Friderici Pustet 1940

Printed in Germany

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM DIECESIS PADERBORNENSIS

PARS VERNA

RATISBONÆ ET ROMÆ

SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET

S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGR.

NEO EBORACI ET CINCINNATI: APUD FR. PUSTET & CO.

MCMXV

Approbatio

Concordat cum Originali.

Paderbornæ, die 23 Augusti 1915

(L. S.)

✠ **Carolus Josephus,**
Episcopus Paderborn.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 4 Septembris 1915

Dr. Scheglmann Vic. Gen.

KALENDARIUM PERPETUUM

Omnia ut in Calendario universalis Ecclesiæ, exceptis diebus infra descriptis:

Februarius

- 14 S. Brunonis de Querfurt Ep. et Mart., duplex. Com.
S. Valentini Presb. et Mart.

Martius

- 3 S. Cunigundis Imperatricis, Viduæ, duplex.
14 S. Mathildis Reginae, Viduæ, duplex.
15 S. Clementis Mariæ Hofbauer Conf., duplex.
26 S. Ludgeri Ep. et Conf., duplex.

Majus

- 30 Translatio S. Liborii Ep. et Conf., duplex majus. Com.
S. Felicis I Papæ et Mart.

Junius

- 5 S. Bonifatii Ep. et Mart., duplex II classis. Com. Ss. Eobani, Adelarii et Socior. Mm.
12 S. Joannis a S. Facundo Conf., duplex. Com. S. Leonis III Papæ et Conf. ac Ss. Basilidis et Socior. Mm.

OFFICIA PROPRIA
DIECESIS PADERBORNENSIS

PARS VERNA

Die 14 Februarii
**S. Brunonis de Querfurt
Episcopi et Martyris**

Duplex Oratio

Oriño et consummatio
totius bonitatis, Deus,
qui beati Brunonis Pon-
tificis et Martyris tui no-
bilitatem in meliorem mu-
tasti dignitatem et eum
tam fortiter in amore tuo
inflammasti, ut non solum
per te terrena, verum et-
iam carnem contemneret,
concede, ut, cujus in terra
sacri sanguinis effusio-
nem celebramus, in caelo
collocari ejus patrocinio
sentiamus. Per Dominum.

Et fit Com. Feriae ac S. Va-
lentini Presbyteri et Mart.:

Ant. Qui odit animam su-
am in hoc mundo, in vitam
aeternam custodit eam.

Y. Justus ut palma flo-
rebit. **R.** Sicut cedrus Li-
bani multiplicabitur.

Oratio

Praesta, quaesumus, om-
nipotens Deus: ut, qui
beati Valentini Martyris
tui natalitia colimus, a
cunctis malis imminenti-
bus, ejus intercessione,
liberemur. Per Dominum.

In I Nocturno Lectiones A
Milito, de Communi unius
Martyris extra Tempus Pas-
chale.

In II Nocturno

Lectio iv

run sive Bruno,
qui aducto no-
mine vocatus est
Bonifatius, anno circiter
nongentesimo septuag-
esimo quarto natus est
Querfurti in territorio dice-
cesis Merseburgensis. Ex
genere clarissimo editus,
sed divina miseratione
prae ceteris parentibus in-
ter filios Dei erat electus.
Hic ab Ida, venerabili

matre sua, únice diléctus magistério Geddonis philósophi, scholástici Magdeburgénsis, tráditur, et omne, quod habére debuit, cum abundántia ei suggéritur. Cum mane ad scholam ire debuisset, ántequam ab hospítio exiret, véniam pétiit et ludéntibus céteris púeris in oratióne ipse fuit. Otio negótium præpósuit et sic fructificans ad maturitátem pervénit. Erat autem appríme liberálium ártium doctrínis maximéque in modulatiónis músicæ stúdiis approbátus. Ecclesiæ Magdeburgénsis ad sanctum Maurítium canónicus factus, a tértio Ottóne, cujus erat consanguineus, desiderátur et in régiam capéllam suscipitur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. **Et.**

Lectio v

In Itáliam cum imperatóre proficiscitur vi-

dénsque Romæ ecclésiám antíqui mártiris Bonifátii in Aventíno sitam, in qua et beátus Adalbértus, gloriósus martyr Borussorúmque apóstolus, per áliquod tempus sanctíssime vixit, ad mártýrii desidérium provocátus ait: „Et ego Bonifátius vocor. Cur ergo étiam ipse Christi martyr esse non débeo?“ Fúgiens igitur cum deliciis suis sæculum, ut sibi lucrifáceret Christum, hábitum mónachi sumpsit. Póstea sancto Romuáldo, quo in solitária vita quærénda uterétur magistro, sese adjúnxit et in erémo prope Ravénnam tanto fervóre eremíticæ conversatiónis rigórem cum magistro et sóciis suis tenuit, ut víta illórum ómnibus mirábilis haberétur. At vero cum ad portándum géntibus sémina salutis cáritas Christi eum urgéret, impetráta a Silvéstro Papa prædicándi licéntia in pátriam rédiit. Tunc adstánte imperatóre Henrico secúndo Mersebúrgi per Tangiónem, archipræsulem Magdeburgénsem, consecrátus est archiepi-

scopus géntium et, quod a Summo Pontífice détulit pállium, ibidem suscepit.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcedinis: posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretióso. **Et.**

Lectio vi

In terra nativitátis suæ aliquámdiu moram fáciens, post consecratiónem suam mira perfectiόne clarébat. Tandem de património suo, aucto et ditáto satis decénte monachórum collégio, profectus est ad gentes, evangélium Christi prædicáturus. Invitátis ad Ecclesiám Dei nigris Húngaris convértit se ad Petschenégos, gentem ferocíssimam ad Borysthénem flúvium et Pontum Euxinum habitántem, ubi cum summo vitæ discrimine dócere fidem cœpit. Ad Borússiam deinde pergens, stériles hos agros sémine divíno stúduit fecundáre.

Tum in confinio prædictæ regiόnis et Rússiæ cum prædicáret, primo ab incolis prohibétur et plus evangelizans cápitur deindeque amóre Christi, qui Ecclesiæ caput est, mitis ut agnus decollátur cum sóciis suis decem et octo, anno vidélicet Dómini milésimo nono.

R. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. **Et. Glória Patri. Et.**

In III Nocturno Homilia in Evangel. Si quis venit ad me, de Communi unius Mart. 1 loco.

IX Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Com. in Laudibus.

Ad Laudes pro Com. S. Valentini:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non timuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio Præsta, quæsumus, ut supra. 5*

In II Vesperis Com. Feriæ ac Ss. Faustini et Jovitæ Mm.

Die 3 Martii
S. Cunigundis
Imperatricis, Viduæ

Duplex

Oratio

Omnipotens sempiternè Deus, qui a glòria tua nullum excipis sexum nullamque conditionem excludis: te suppliciter exoramus, ut, sicut beatæ Cunigundi post terrèni culmen impèrii cælèstis regni solum contulisti; ita mèritis ejus et precibus nobis quoque famulis tuis æternæ felicitatis præmia largiâris. Per Dòminum nostrum.

Et fit Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones De virginibus, de Communi I loco.

In II Nocturno

Lectio iv

unigundis, filia Sigfridi, comitis Palatini, ejusque uxoris Hadewigis, litterarum et artium aliarum, distinguere auro gemmisque sacras vestes, peritis-

sima fuit. Eam Henricus, Bavariorum dux tam bonitate quam nobilitate conspicuus et morum honestate præclarus, in matrimonium duxit. Conjuges dignitate Impèrii Romani postea ornati et ipsi virtutum splendore thronum decoraverunt. Cum in sobole acquirènda nulla spes eis remaneret, propter amorem Dei castitatem servantes Christum solum elegerunt heredem. Maritum suum Cunigundis feliciter cum opibus tum consiliis in erigendo et dotando episcopatu Bambergensi adjuvit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua intènde, prospere procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

Monastèrium Michaélis Archàngeli et ecclèsiam collegiatam sancti Stèphani in eadem urbe construxit ecclesiâque antiquitate collâpsas instaurandas curavit. Veram orphanorum et languentium omnium parèn-

tem semper se præbuit, in gerendis negotiis adeo versata, ut nonnumquam conjugis impediti vices in administranda re publica laudabiliter gereret. Henrico demum vita functo in monastèrio Kaufungensi, quod pene destructum cum marito suo restituerat, se totam Deo vovère constituit. Ibi depòsita purpura, præcisis crinibus, fidei annulum ab archiepiscopo Moguntino et sacrarum virginum velum accepit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. **P**ropterea.

Lectio vi

In monastèrio non ut mater filiabus se prætulit, sed veræ summisionis et virtutum omnium exemplo præluxit. Vigiliis, preces, rerum sacrarum lectionem ad multam noctem protrahèbat, breve somnum in strato cilicino capere solita. Post mariti mortem quindecim, ut traditur, annis supervixit tam

humilitatis gràtia quam religionis reverètia omnibus admiranda. Sacrum ejus corpus Bambærgæ in sancta basilica pie conditum asservatur. Paderbornæ vero, ubi anno millesimo secundo a Willigiso, archiepiscopo Moguntino, coronata est ubique sæpius morabatur et largis beneficiis ab Henrico impetratis amorem omnium promeruit, memoria ejus in benedictione semper manebit.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus * Afferentur tibi in lætitia et exultatione. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua intènde, prospere procéde, et regna. **A**fferentur tibi. **G**loria Patri. **A**fferentur tibi.

In III Nocturno Homilia in Evangel. Simile est regnum cælorum thesauro, de Communi non Virginum.

IX Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Com. in Laudibus.

In Vesperis Com. sequentis, Feriæ ac S. Lucii I Papæ et Mart.

Die 14 Martii
S. Mathildis
Reginae, Viduae

Duplex

Oratio (de Communi)

Exaudi nos, Deus, salutaris noster: ut, sicut de beatæ Mathildis festiuitate gaudemus; ita pia devotionis erudiamur affectu. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Mulierem fortem, de Communi.

In II Nocturno

Lectio iv

Mathildis ex nobili Widukindi genere nata jamjam puella auiæ suæ in monasterio Herfordiensi abbatisæ traditur educanda. Ubi mirum in modum proficiens ipsis fere religiosiss in regularis disciplinæ studio et sanctis operibus præcellébat. Eam virtutis laude præclaram Henricus, auceps qui dicitur, Ottónis Saxonum ducis filius, dignam cénsum, quam sibi matrimonio iungeret: et Walhúsii in Thuringia celebratæ sunt nuptiæ. Henricus post

Ottónis mortem ducatu Saxonum potitus deinde mórtuo Conrado rege in impérii dignitate successit atque ita disponente Deo factum est, ut sancta Mathildis ascénderet ad honorem reginæ totius Germaniæ.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam: * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

Hinc in honoris cúlmine pósito regina omni genere virtutum, quas in monasterio didicerat, mirifice fulsit. In público processit ornata gemmis et serico, sed intérius gerébat pretiósius ornamentum, cor acceptabile Deo: tantamque subditis exhibébat humilitatem et in vice matris caritatem, ut omnibus esset amóri páriter et honóri. Maritum suum fidéli amore prosecúta tam prudénti consilio quam piis ad Deum precibus adiuuare non desistit. Filios ei genuit: Ottónem póstea imperatô-

rem, Henricum Bavariæ ducem eundemque sancti Henrici avum, sanctum Brunónem archiepiscopum, filias dénique plures. Rege devóte defuncto pacis mediatrix fuit inter discórdes filios; quibus dehinc vigilántiam et cohortatiónes indefessa cura semper exhibuit.

R. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. **Propterea.**

Lectio vi

Oratióne per noctem vacare non cessábat, sæpius integrum psalterium pie decántans. Ecclesiás munéribus auxit ac páuperum indigéntiis egrégia humilitate et caritate sédula áderat. Monasteriis Quedlinbúrgi, Nordhúsii aliisque in locis constructis ac munifice dotátis, tandem prodigiis clara et benedictione filiórum nepotúmque cumulata Quedlinbúrgi obiit pridie Idus Mártii anno nongentesimo sexagesimo octávo ibique

sepeliérunt corpus ejus in basilica sancti Servatii juxta sepúlchrum Henrici regis cum magno honóre, ubi ipsa decreverat requiescere et diem iudicii exspectare.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritudo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. **Múlier. Glória Patri. Múlier.**

In III Nocturno Homilia in Evangel. Símile est regnum cælórum thesáuro, de Communi non Virg. 1 loco.

IX Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Com. in Laudibus.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis et Feriæ.

Die 15 Martii

S. Clementis Mariæ Hofbauer Confessoris

Duplex

Oratio

Deus, qui beatum Clementem Mariam miro fidei róbore et invictæ constantiæ virtute decorásti: ejus méritis et exémpis fac nos, quæsumus, ita fortes in fide et

caritate ferventes; ut præmia consequamur æterna. Per Dñm.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Manum suam apèruit inopi, et palmas suas extendit ad pàuperem, et panem otiosa non comedit.

V. Diffusa est gràtia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in æternum.

Oratio Exaudi nos, ut supra. 10*

Deinde Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Beatus vir, de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

lemens Maria Hofbauer a piis parentibus Tassoviti in Moravia natus et religiosissime educatus adolescens primo artem pistoriæ didicit. Sed ad majora se vocari præsentens cepit inter laboriosæ artis exercitium ad studium incumbere litterarum. Bis Romam pedes ad limina Apostolorum peregrinatus est, bis

etiam rerum cælestium contemplationi liberius vacaturus in eremum secessit. Verum aspirante Dei gratia litterarum studia in Vindobonensi Universitate repetiit, donec tertio Romam migravit studia sua sacra in hac urbe prosecuturus. In sancti Alfonsi familiam ibi singulari Dei providentia cooptatus, tirocinium summo studio ac fervore absolvit et presbyter factus est.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

A Sede apostolica in septentrionales Europæ partes missus Warsaviæ in Polonia primam suæ congregationis domum instituit. Ultra vicennium in ea urbe zelo indefesso et copioso fructu cum sociis suis sacerdotalia munera explèvit, nihil labo-

ris recusans, sive ut catholicos ad bonos mores et pietatis cultum revocaret, sive ut hæreticos et Judæos ad veram fidem adduceret. Pueris et juvenibus instituendis atque orphanis alendis et educandis invictam operam dedit. Inter curas et labores semper coram Deo ambulans, Deiparæ Virgini, cujus Rosarium assidue recitabat, singulariter devotus, omnibus jùgiter velut sanctitatis exemplar præluxit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loriam fidei, et ornavit eum. **Et.**

Lectio vi

Dei providentia fretus complures sui instituti domos erexit. Multas ob temporum iniquitatem acerbitates perpessus et e Polonia tandem cum suis expulsus secessit Vindobonam, ubi per duodecim ultimos vitæ suæ annos ad Dei gloriam strenue operari non de-

stitit. Totus in eo erat, ut prædicatione verbi Dei et sacramenti penitentiae administratione quam plurimas animas Christo lucrifaceret et intimus jungeret. Divinæ caritatis ignem cum sacerdotibus tum maxime studiosæ juventuti infundere enixe satagebat, vere dignus, quem Pius septimus virum apostolicum, Vindobonensis cleri decus Ecclesiæque còlumen appellaret. Méritis plenus prope septuagenarius obdormivit in Domino anno millésimo octingentesimo vigésimo eumque Pius decimus Sanctorum fastis accensuit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno Homilia in Evangel. Nolite timere, de Communi Conf. non Pont. 2 loco.

IX Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Com. in Laudibus et II Vesperis.

Die 26 Martii
S. Ludgeri

Episcopi et Confessoris

Duplex

In I Vesp. Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. (T. P. Allelúja.)

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) R. Stolum glóriæ induit eum. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui beátum Ludgérum, Confessórem tuum atque Pontíficem, hodiérna die suscepisti atque remunerásti: concede propítius; ut, qui ejus gaudémus méritis, provocémur exémpis, et ejus intercessióne véniam, et vitam mereámur ætérnam. Per Dóminum.

Et in Quadrag. fit Com. Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

udgérus in Frisia nóbili génere natus, primum Ul-

trajécti a Gregório abbáte, tum Eboráci sub Alcuíno virtútibus et litteris imbútus, ádeo brevi profécit, ut aptum fieret apostólicis labóribus lucrandisque Deo gentilibus instruméntum. Quare ab Alberíco episcopo ad augéndum regnum Dei in Frisiam missus, Davéntriæ ecclésiám a Saxónibus infidélibus exústam restituit. Suscépto presbytérii gradu per septem annos in verbo Dei prædicádo et in erudiéndis juvenibus strénue laborávit. Ob persecutiónem tamen Widukindi e Frisia Romam perréxit, deinde in monastério Cassinénsi sub Theotmáre abbáte aliquámdiu sancte conversátus beáti patris Benedicti régulam dídicit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. (T. P. Allelúja.) V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

Facta ibi cum Cárolo Magno de réditu suo

deliberatióne in pátriam réversus est et Frisones iterum veritátem evangélii dócuit. Animárum zelo impúlsus usque ad insulam Fósetesland, nunc Hégoland, pervénit, ubi cruceque manu tenens præcésque cum láudibus fundens incolas doctrina christiána imbuit ecclésiámque Deo ædificávit. Convérsis interim ad Dóminum non paucis Saxónibus Ludgérus ab eódem Cárolo rege partis occidentális Saxóniæ episcopus designátur. In Westfáliam proféctus statim in loco Mimigérneford dicto, sub régula canónica Christo famulántium monastérium constrúxit, unde ipsa urbs Monastérium póstea nomen accepisse videtur.

R. Pósi adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. (T. P. Allelúja.) V. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi

Werthínæ et Helmstá-dii cœnobia cón-di-

dit et fundávit: atque in dicecési sua evangélium annúntians, idololatriam exstirpans, ecclésiás érigens, presbýteros per loca singula órđinans, religió-nem christiánam mirífice propagávit. Dénique ad Normánnos Christo subjugándos sese accingens in morbum incidit; nec tamen quidquam de sólito fervóre aut crebra verbi divini prædicatióne remisit. Ipsa ádeo Domínica, última vitæ suæ die, mane Coësféldiæ, missam canénte presbýtero, contió-nem hábuit, póstea Bilerbéca iterum pro contióne dixit, atque hic última missæ solémnia celebrávit. Nocte subsequén-te, in discipulórum coróná, vir sanctus, méritis plenus, diléctam Deo animam piíssime réddidit, anno salutis octingentésimo nono, séptimo Kaléndas Apriles. Corpus ejus Werthínæ, ut vivus júserat, cónditum est, ubi multis Dei beneficiis claríssimum adhuc quiéscit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis

terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. (T. P. Allelúja.)
V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangel. Homo pégre, de Communi Conf. Pont. 1 loco.

In Quadragesima IX Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Com. in Laudibus.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis et in Quadragesima Feriæ.

Die 30 Maji

In Translatione
 S. Liborii

Episcopi et Confessoris

Duplex majus (m. t. v.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum Libórium místrum tribuísti, præsta, quæsumus: ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe coronam, quam

tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Proptérea benedixit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio

Deus, virginitátis amátor, qui beátam Mariam Magdalénam Virgínem, tuo amóre succénsum, cælestibus donis decorásti: da; ut, quam festiva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Com. S. Felicis I Papæ et Mart.:

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas téporum, allelúja.

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio (de Communi)

Infirmítatem nostram respice, omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actiónis gravat, beáti Felicis Mátyris tui atque Pontificis intercésio glo-

riosa nos prótegat. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Arólus Magnus imperátor postquam Saxonés ferro et armis sápius dómitos, Christi fidem suscipere dócuit: Hathumárum illi genti præficiéndum curávit episcopum. Cui succéssit Badurádus; qui provehéndæ et adornándæ Ecclesiæ sibi commissæ totum se tradens, alicújus Sancti corpus habére cupiébat, ut facilius pópulum in fide Dei et Sanctórum cultu firmáret. Accéptis igitur a Ludovico Imperátore litteris commendaticiiis nuntios misit in Gálliam ad Aldricum Cenomanénsis urbis episcopum, ut ex multórum Sanctórum corpóribus ibi repósitis unum pro Paderbornénsi ecclesiá péterent.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius ini-

quitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

Aldricus justam petitió-nem ratus eórum supplicatió-nibus ánnuit et corpus sancti Libórii, quondam præsulis Cenomanénsis, Paderbórnám transferéndum nuntiiis designávit. Cumque extraherétur corpus e loco suo, ubi támdiu in ecclesiá duódecim Apostolórum requiéverat, inæstimábilis odóris suávitás ubique diffúnditur: hincque multis miráculis Deus Sancti sui mérita declarávit. Aldricus igitur priúsqvam nuntios dimitteret, pretiosíssima pignora eis sub obtestatióne gravíssima commendávit, ut illa digno semper honóre tractarent. Dehinc inter utriúsque ecclesiæ, Cenománicæ videlicet et Paderbornénsis, congregatiónes firmáta caritáte perpétuæ fraternitátis, ad pátriam eis redeúndi licéntiam dedit.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliá-

bitur ei, allelúja. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Post longum iter in ipsa sacra Pentecóstes solemnitáte ad desiderátam diu Paderbornensem Ecclésiám legáti cum sancto córpore appropinquant. Tunc episcopus et omnis clerus cum univérsis ecclesiástici cultus ornámentis procedit eis óbviam fidéli úndique pópulo confluente. Et cum clerus in hymnis et confesiónibus Deo benediceret et spirituálium cárminum melódiám Sanctórum laudi concineret cóngruam, pópulus vero „Kýrie eléison“ ingemináret, érectis cum ineffábili júbilo ad Deum méntibus singulórum, nihil ejus laude dúlcis videbátur. Tali ac tanto honóre sacratíssimum Libórii corpus in ecclésiám Paderbornensem translátum est et in altári principáli repósitum. Clerus vero populusque sacras reliquias fidéli semper et devóto cultu per sácula prosequún-

tur ac Deus ipse per intercessiónem sancti Libórii píum fidélium ánimum remuneráre et urbem totámque diocésim largíssima sua benedictióne júgiter adjuváre dignátus est ac munire.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangel. Homo pégre, de Communi Conf Pont. 1 loco.

Pro S. Felice:

Lectio ix

Felix Románus, patre Constantio, Aureliáno imperatóre præfuit Ecclésiæ. Constituit, ut Missa supra memórias et sepúlchra Mátyrum celebréretur. Qui cum mense Decémbri habúisset ordinatiónes duas, et creáset presbýteros novem, diáconos quinque, episcopos per divérsa loca quinque,

martyrio coronátus, via Aurélia sepelitur in basilica, quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in pontificátu annos duos, menses quátuor, dies viginti novem.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes pro Com. S. Felicis:

Ant. Filiae Jerúsalem, venite, et videte Mátyres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio Infirmítatem, ut supra. 16*

Die 5 Junii

S. Bonifatii

Episcopi et Martyris

Duplex II classis

Omnia de Communi Mm. Tempore Paschali præter ea, quæ in Breviario hac die habentur propria.

In I Nocturno Lectiones A Miléto, de Communi unius Martyris extra Tempus Paschale cum Responsoriis de Communi Martyrum Tempore Paschali.

In Laudibus fit Com. Ss. Eobani, Adelarii et Socior. Mm.:

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas téporum, allelúja.

V. Sancti et justí, in Dómino gaudete, allelúja.

R. Vos elégit Deus in hereditátém sibi, allelúja.

Oratio (de Communi)

Beatórum Mátyrum patrítérque Pontificum Eobáni et Adelárii nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum coméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

In Vesperis Com. sequentis (S. Norberti Ep. et Conf.).

Die 12 Junii

S. Joannis a S. Facundo

Confessoris

Duplex, sed ad modum Simplicis recolendum

Pro Commemoratione

S. Leonis III

Papæ et Confessoris

In I Vesp. **Ant.** Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio (de Communi)

Da, quæsumus, omnipotens Deus: ut beati Leonis Confessoris tui atque Pontificis veneranda sollemnitas, et devotiōnem nobis augeat et salutem. Per Dōminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone et fidelis, quia

in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitutam, dicit Dōminus, allelūja.

V. Amavit eum Dōminus, et ornavit eum, allelūja. **R.** Stulam gloriæ induit eum, allelūja.

Oratio Da, quæsumus, ut supra.

Index alphabeticus

	pag.
Bonifatii Ep. et Mart., duplex II classis. 5 Junii	19*
Brunonis de Querfurt Ep. et Mart., duplex. 14 Febr.	5*
Clementis Mariæ Hofbauer Conf., duplex. 15 Martii	11*
Cunigundis Imperatricis, Viduæ, duplex. 3 Martii	8*
Joannis a S. Facundo Conf., duplex, sed ad modum Simplicis recolendum, 12 Junii	19*
Leonis III Papæ et Conf. Com. 12 Junii	19*
Liborii Ep. et Conf. Translatio, duplex majus. 30 Maji	16*
Ludgeri Ep. et Conf., duplex. 26 Martii	14*
Mathildis Reginæ, Viduæ, duplex. 14 Martii	10*

INDICES**I****INDEX PSALMORUM NUMERICUS**

Psalms	pag.	Psalms	pag.
1 Beatus vir . . .	43	24, iii Oculi mei . . .	147
2 Quare fremuerunt	44	25 Judica me . . .	189
3 Domine, quid . . .	44	26, i Dñs illuminatio	109
4 Cum invocarem . . .	81	26, ii Exaudi, Domine . . .	110
5 Verba mea . . .	95	27 Ad te, Domine . . .	110
6 Dñe, ne in furore . . .	124	28 Afferte Domino . . .	95
7, i Dñe, Deus meus . . .	124	29 Exaltabo te, Dñe . . .	93
7, ii Justum adjutorium	125	30, i In te, Domine . . .	113
8 Dñe, Dñs noster . . .	45	30, ii Miserere mei, Dñe	113
9, i Confitebor tibi . . .	46	30, iii Quam magna . . .	113
9, ii Psallite Domino . . .	46		
9, iii Ut quid, Domine . . .	47	31 Beati quorum . . .	116
9, iv Exsurge, Domine . . .	48	32, i Exsultate, justi . . .	116
10 In Domino confido	48	32, ii Beata gens . . .	117
		33, i Benedicam Dñm . . .	210
11 Salvum me fac . . .	166	33, ii Venite, filii . . .	211
12 Usquequo . . .	167	34, i Judica, Domine . . .	129
13 Dixit insipiens . . .	87	34, ii Surgentes testes . . .	130
14 Dñe, quis habitabit	87	34, iii Confitebor . . .	130
15 Conserva me . . .	167	35 Dixit injustus . . .	223
16 Exaudi, Domine . . .	88	36, i Noli æmulari . . .	131
17, i Diligam te . . .	89	36, ii Melius est . . .	132
17, ii Misit de summo . . .	90	36, iii Os justi . . .	133
17, iii Et dedisti . . .	91	37, i Dñe, ne in furore . . .	133
18, i Cæli enarrant . . .	103	37, ii Amici mei . . .	134
18, ii Lex Domini . . .	104	38 Dixi: Custodiam . . .	135
19 Exaudiat te Dñs . . .	92	39, i Exspectans . . .	153
20 Domine, in virtute	92	39, ii Annuntiavi . . .	153
		39, iii Confundantur . . .	154
		40 Beatus qui . . .	156
21, i Deus, Deus meus . . .	274		
21, ii Circumdederunt . . .	275	41, i Quemadmodum . . .	156
21, iii Qui timetis . . .	275	41, ii Ad meipsum . . .	157
22 Dominus regit me . . .	233	42 Judica me . . .	137
23 Domini est terra . . .	103	43, i Deus, auribus . . .	159
24, i Ad te, Dñe, levavi	146	43, ii Nunc autem . . .	159
24, ii Dulcis et rectus . . .	146		